

Krajský úřad Kraje Vysočina
Žižkova 57
587 33 Jihlava

prostřednictvím

Městský úřad Humpolec
Stavební úřad
Horní náměstí 300
396 01 Humpolec

Městský úřad Humpolec	
Zprac.: _____	
Došlo:	25. 11. 2020
Č.j.: MUHU/	47516/2020
Dok: 2	Spis.: _____
Příl: 2/2	Sp.zn.: _____
	Sk.rež.: _____

V Humpolci 25.11.2020

Věc: odvolání proti rozhodnutí Stavebního úřadu Městského úřadu Humpolec ze dne 13.11.2020, č.j. MUHU/44704/2020/Jn, od odmítnutí poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Odvolatel: Ing. Petr Machek,

Dne 16.11.2020 mi bylo doručeno rozhodnutí Stavebního úřadu Městského úřadu Humpolec ze dne 13.11.2020, č.j. MUHU/44704/2020/Jn, jímž byla odmítnuta má žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „ZI“) ze dne 9.11.2020, kterou jsem žádal v bodě 2) o poskytnutí kopie projektové dokumentace schválené v územním řízení a v rozhodnutí o umístění stavby vydaném Městským úřadem Humpolec dne 28.5.2018 č.j. MUHU12992/2018/Jn pro stavbu návštěvnického centra Rodinného pivovaru BERNARD, a to pouze v části **řešící dopravu v klidu**. Současně jsem v žádosti uvedl, že v tomto směru mám za to, že právě tato část projektové dokumentace nemůže ohrozit zneužití jiných práv a proto s odkazem na dosavadní judikaturu by mělo být možné tuto část vydat. Pokud doprava v klidu řešena v předmětném rozhodnutí nebyla, žádal jsem o potvrzení informace, že doprava v klidu v projektové dokumentaci řešena nebyla.

Tímto podávám dle ustanovení § 16 ZI proti napadenému rozhodnutí

odvolání,

a to v celém rozsahu, přičemž toto odvolání zdůvodňuji následovně:

1. Stavební úřad v Humpolci posoudil mou žádost velmi formalisticky bez přihlédnutí k dosavadní aktuální judikatuře a napadené rozhodnutí stroze zdůvodnil tak, že ustanovení ZI lze aplikovat pouze tehdy, pokud zvláštní zákon neupravuje poskytování informací jiným způsobem, přičemž za zvláštní zákon pro tyto účely považuje zákon č. 183/2006 Sb., a to konkrétně ust. 168 odst. 2. V návaznosti odkazuje na chybějící souhlas osoby, která dokumentaci pořídila.

2. V tomto směru je napadené rozhodnutí nezákonné, a to s odkazem na současnou judikaturu, zejména pak rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 23.7.2019, sp.zn. 2 As 256/2017 (dále jen „Rozsudek 1“) ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 11.8.2009, sp.zn. 1 As 51/2009 (dále jen „Rozsudek 2“), resp. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30.5.2007, sp.zn. 5 Ca 126/2006-28.
3. Mám za to, že je třeba rozlišit právo náležející určité předem definované skupině osob ve smyslu stavebního zákona od obecného práva vyplývajícího z ZI, a které podléhá omezením stanoveným pouze zákonem, a to v nejmenším nutném rozsahu.
4. Shora uvedený Rozsudek 1 uvádí, že pokud osoby uvedené v § 168 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu nebo jejich právní nástupci neudělí souhlas s poskytnutím dokumentace stavby, stavební úřad nemůže automaticky její poskytnutí odepřít. Musí posoudit, o jakou část dokumentace stavby se jedná a zda by jejím odepřením nebyla narušena spravedlivá rovnováha mezi právem žadatele na informace či na ochranu jeho základních práv a právem pořizovatele dokumentace stavby či vlastníka stavby na vlastnictví dokumentace a na dispozici s ní.
5. Rozsudek 1 dále uvádí návod postupu tak, že stavební úřad posoudí, jakou část dokumentace stavby žadatel požaduje, z jakého důvodu tak činí, zda je tento důvod věrohodný a nezastírá se jím ve skutečnosti jiný, nepřipustný důvod a zda je důvod poskytnutí dostatečně důležitý v porovnání s možnou hrozbou zneužití dokumentace a dotčení práva na vlastnictví pořizovatele dokumentace či vlastníka stavby. Poté, co ověří rozhodné skutečnosti, posoudí, kterému z konkurujících si práv má být dána přednost, případně může přijmout i jiná vhodná opatření co možná nejvíce optimalizující řešení střetu práv. Představit si lze například omezení poskytnutí kopie dokumentace jen na určité její části tak, aby zkopírovaná část dokumentace mohla sloužit žadatelem deklarovanému účelu, ale nemohla být zneužita jako podklad pro novou stavbu či její část.

Toto je aplikovatelné během celého řízení podle stavebního zákona tak i po jeho skončení.

6. K podání shora uvedené žádosti mne vedla veřejně dostupná informace sdělená veřejně představitelem investora na zastupitelstvu města Humpolec dne 13.5.2020, z níž jasně vyplývá, že doprava v klidu pro tento projekt návštěvnického centra nebyla v projektové dokumentaci řešena vůbec.

Právě ohledně neexistujícího řešení parkování v rámci projektu návštěvnického centra je vedena dlouhodobější veřejná diskuse nejen v zastupitelstvu města Humpolec, ale v celém městě Humpolci, neboť chybějící parkovací kapacity v rámci stavby návštěvnického centra budou mít negativní dopad na veřejný zájem, tj. nedostatečné parkovací kapacity na veřejných komunikacích v Humpolci. O této veřejné debatě byl stavební úřad velmi informován, neboť v této záležitosti obdržel několik podnětů a výzev. Právě z tohoto důvodu nad rámec své odpovědi na mou žádost č.j. MUHU/45753/2020/Jn, s.z. STAV 10396/2020/I, mne stavební úřad v Humpolci vyzýval jakožto zastupitele k určitému jednání. Pro dokreslení lze shlédnout videozáznamy ze zasedání zastupitelstva města Humpolec ze dne 13.5.2020 a 30.9.2020, které tuto problematiku řeší. Videozáznamy lze nalézt na

<https://www.youtube.com/watch?v=k4oamCUrnHc&t=4389s>

a

<https://www.youtube.com/watch?v=fLzZPpgPRI0&t=7912s>

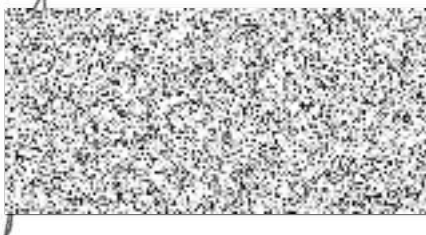
Důkaz: listinou - Poskytnutí informace podle zákona 106/1999Sb. ze dne 13.11.2020, č.j. MUHU/45753/2020/Jn, s.z. STAV 10396/2020/I

7. Smyslem podání odmítnuté žádosti bylo tedy ověřit, zda projektová dokumentace parkovací plochu konkrétně řešila či neřešila. V této konkrétní situaci se neočekává

technicky komplikovaný projekt parkovacího domu, jehož projekt by mohl být předmětem autorských práv třetích osob, ale maximálně, pokud vůbec, nějaká zpevněná plocha bez dalšího složitějšího projektu. Mám za to, že projektová dokumentace vztahující se ke zpevněné ploše nemůže představovat výsledek duševní činnosti chráněný v takovém stupni, že by bylo nutné o něj žádat za účelem zpracování či zkopírování či zneužití.

8. Namítám, že stavební úřad v Humpolci mi nepotvrdil, že by doprava v klidu pro návštěvnické centrum v projektové dokumentaci řešena nebyla. Proto vyvozují, že projektová dokumentace alespoň v části parkoviště řeší.
9. Jsem přesvědčen, že tam, kde zvláštní zákon výslovně právo na informace dle ZI nevylučuje, ale omezuje přístup k informacím stanovením specifických podmínek, je nutné takové případy posuzovat individuálně s ohledem na proporcionalitu.
10. Ve spojení s Rozsudkem 1 bylo tedy nutné s ohledem na povahu zmíněného ustanovení § 183 odst. 2 stavebního zákona posuzovat, zda vylučuje poskytnutí dané informace i podle ZI. Stavební úřad v Humpolci při odmítnutí mé žádosti však automaticky odkázal na zvláštní zákon, aniž by řešil proporcionalitu, resp. cíl daného ustanovení. Projektová dokumentace v části řešící dopravu v klidu, resp. řešící zpevněnou plochu parkoviště zjevně není informací, kterou by bylo nutné chránit před kýmkoliv, zejména pak pokud toto parkoviště má být v budoucnu veřejně užíváno veřejností.
11. Při podání své žádosti jsem si byl vědom požadavku proporcionality v intencích Rozsudku 1. Proto jsem požadoval informace pouze a toliko k parkovacím plochám, resp. řešení dopravy v klidu v rámci stavby návštěvnického centra umístěné rozhodnutím o umístění stavby vydaném Městským úřadem Humpolec dne 28.5.2018 č.j. MUHU12992/2018/Jn. Více nežádám.
12. Dále namítám, že napadené rozhodnutí je nezákonné z toho důvodu, že nerespektuje mé právo na informace zaručené Listinou základních práv a svobod. To je třeba odlišit od případného práva nahlížet do spisu podle správního řádu. Tato práva stojí vedle sebe a nelze je zaměňovat. Přestože nespádám do kategorie osob, jimž by měl umožnit stavební úřad nahlédnutí do spisu podle správního řádu, mohu dle Rozsudku 2 žádat o informaci, jež je součástí správního spisu, podle ZI s omezením, že tímto postupem mi může být poskytnuta jen taková informace ze správního spisu, o kterou sám požádám. V předmětné věci nežádám uplatnění široce vymezeného práva na přístup k celému správnímu spisu, které náleží jen účastníkům řízení. Takovýto postup Rozsudek 2 označil za plně v souladu s principem publicity veřejné správy, který dává všem občanům právní nárok na přístup k informacím kromě těch, jež jsou zákonem taxativně vyloučeny. Je totiž zájmem státu, aby státní správa mohla být veřejností kontrolována a aby se zlepšovalo povědomí veřejnosti o její činnosti.
13. S ohledem na výše uvedené mám za to, že mám nárok na informaci v podobě kopie projektové dokumentace v části řešící dopravu v klidu. Navrhuji proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k dalšímu projednání tak, aby byla požadovaná informace poskytnuta.

Petr Machek

KRAJSKÝ ÚŘAD KRAJE VYSOČINA
Odbor sekretariátu hejtmána
Žižkova 57, 587 33 Jihlava, Česká republika
tel.: 564 602 128, e-mail: posta@kr-vysocina.cz

Číslo jednací: KUJI 114921/2020

Rozhodnutí

Účastníci řízení:

Ing. Petr Machek, r

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor sekretariátu hejtmána (dále jen „krajský úřad“), jako příslušný nadřízený orgán dle § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě odvolání pana Ing. Petra Machka, nar. 10. 4. 1981, bytem Emericha Dítěte č. p. 1777, Humpolec 396 01 (dále jen „žadatel“) ze dne 25. 11. 2020 postup Městského úřadu Humpolec, stavebního úřadu, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec (dále jen „povinný subjekt“), při vyřizování žádosti o poskytnutí informace žadatele ze dne 9. 11. 2020 dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v souladu s ustanovením § 16 odst. 3 InfZ rozhodl v odvolacím řízení takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí povinného subjektu č. j. MUHU/44704/2020/Jn s.z. STAV/10396/2020/I ze dne 13. 11. 2020 o odmítnutí žádosti pana Ing. Petra Machka, r

s e r u š í

a

věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.

Odůvodnění

Krajský úřad vycházel při svém rozhodování ze spisového materiálu předloženého povinným subjektem.

Jak vyplývá ze spisového materiálu, dne 9. 11. 2020 žadatel podal žádost o poskytnutí informace na základě InfZ, týkající se poskytnutí informací v souvislosti s vymezeným územním a stavebním řízením. Povinný subjekt žadateli požadované informace poskytl (body 1., 3., 4., 5. žádosti), co se týká bodu 2. žádosti (poskytnutí kopie projektové dokumentace schválené v územním řízení a v rozhodnutí o umístění stavby vydaném Městským úřadem Humpolec dne 28. 5. 2018 č.j. MUHU/12992/2018/Jn pro stavbu návštěvního centra Rodinného pivovaru Bernard, a to v části řešící dopravu v klidu), tyto informace povinný subjekt odmítl poskytnout a vydal v souladu s § 15 odst. 1 rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti č. j. MUHU/44704/2020/Jn s.z. STAV/10396/2020/I ze dne 13. 11. 2020 s odkazem na ustanovení § 2 InfZ, podle kterého se povinnost poskytovat informace nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování; jako zvláštní zákon uvádí povinný subjekt zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), konkrétně pak odkazuje na § 168 odst. 2 stavebního zákona, a správní řád, kde je stanoveno, kdo a za jakých podmínek může nahlížet do spisu.

Následně žadatel podal dne 25. 11. 2020 proti výše uvedenému rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti v bodě č. 2 odvolání dle § 16 InfZ s tím, že považuje postup povinného subjektu za nezákonný, jelikož povinný subjekt posoudil jeho žádost formalisticky bez přihlédnutí k dosavadní aktuální literatuře, odkazuje zejména na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 2 As 256/2017; žadatel dále uvádí, že má za to, že je třeba rozlišit právo náležející určité předem definované skupině osob ve smyslu stavebního zákona od obecného práva vyplývajícího z InfZ, které podléhá omezením stanoveným pouze zákonem; dále uvádí, že smyslem podání jeho žádosti bylo ověření, zda projektová dokumentace parkovací plochu konkrétně řešila či neřešila. Žadatel dále uvádí, že rozhodnutí nerespektuje jeho právo na informace zaručené Listinou základních práv a svobod, které je třeba odlišit od případného práva nahlížet do spisu podle správního řádu, dle názoru žadatele může žádat o konkrétní informaci, jež je součástí správního spisu, podle InfZ.

Krajský úřad přezkoumal předložený spisový materiál a uvádí následující:

Dle § 20 odst. 4 písm. a) a b) InfZ se na rozhodnutí o odmítnutí žádosti a na odvolací řízení použijí ustanovení správního řádu. Krajský úřad se zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno ve lhůtě dle § 83 odst. 1 správního řádu a zda bylo podáno osobou k tomu oprávněnou ve smyslu § 81 odst. 1 správního řádu. Krajský úřad shledal, že obě podmínky jsou splněny. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán z moci úřední přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

InfZ upravuje pravidla přístupu k informacím, které jsou v držení povinných subjektů. Jde o právní normu zajišťující právo veřejnosti na informace, které mají povinné subjekty k dispozici.

Dle § 2 odst. 3 InfZ se InfZ nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Podle uvedeného ustanovení InfZ se tedy tento zákon nepoužije tehdy, pokud existuje jiný zákon, který problematiku poskytování v určité oblasti upravuje komplexně.

Možnost získání informací ze správního spisu upravuje § 38 správního řádu, který zakotvuje institut nahlížení do spisu. Účastníci řízení a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. V případě, že správní orgán odepře osobě nahlížení do spisu, vydá o tom usnesení.

Zatímco postup v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku, úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava nikterak nevylučuje

možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací i jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu.

Základním východiskem pro vyloučení žádosti z režimu InfZ je existence speciální zákonné úpravy, která komplexně stanovuje způsob vyřízení žádosti, jakož i lhůty, opravné prostředky a způsob poskytnutí informací. K tomu, zda může být institut nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu za tuto výjimku považován, se již několikrát vyjadřoval Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích.

Rozsudkem ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001-100 vyslovil Nejvyšší správní soud základní tezi, že (cit.): „Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisů je zvláštním ustanovením ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím. V případech, na něž se vztahuje ustanovení správního řádu o nahlížení do spisů, nelze proto postupovat podle zákona o svobodném přístupu k informacím.“ Ačkoli se jedná o rozhodnutí vztahující se k předchozímu správnímu řádu, právní úprava nedoznala v této otázce zásadnějších změn a Nejvyšší správní soud následuje tento výklad i ve svých dalších rozhodnutích.

V rozsudku ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78 Nejvyšší správní soud konkretizoval, že (cit.): „ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případech, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci“. Dále zde Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že (cit.): „právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. V návaznosti na tento závěr (vyslovený ve vztahu k § 8a trestního řádu, nikoliv ve vztahu k nahlížení do spisu) zdejší soud dodává, že zvláštní zákon, aby byl vskutku zvláštním zákonem, musí poskytování informací upravit komplexně (výslovně to dnes již říká i zákon o svobodném přístupu k informacím po novele provedené zákonem č. 61/2006 Sb.). Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu.“

Tento právní názor Nejvyšší správní soud zastává také v dalších rozhodnutích, a to např. v rozsudku ze dne 18. 1. 2017, č. j. 3 As 193/2014-37:

„Zdejší soud pro úplnost dodává, že se k problematice poskytování informací o probíhajícím nebo skončeném správním řízení konstantně staví tak, že institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, respektive podle § 23 dříve účinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád z roku 1967“), je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona.“

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53 pouze potvrzuje dřívější závěry, že (cit.): „nahlížení účastníka řízení, případně jiné osoby, do správního spisu podle § 38 správního řádu je natolik komplexně upraveným specifickým postupem

poskytování informací, že jej lze podřadit pod § 2 odst. 3 informačního zákona. Tj. informační zákon se nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. (...) NSS doplňuje, že § 38 správního řádu je speciálním ustanovením ve vztahu k informačnímu zákonu jak pro nahlížení do spisu jeho účastníkem a jeho zástupcem (§ 38 odst. 1 správního řádu), tak pro nahlížení do spisu jakoukoliv jinou osobou (§ 38 odst. 2 správního řádu). V obou případech totiž správní řád upravuje zcela specifickou a svébytnou proceduru získání požadované informace.“

Jak vyplývá z výše uvedeného, správní řád je tedy ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto tedy jenom v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu v režimu správního řádu.

V souvislosti s výše uvedeným však krajský úřad dále doplňuje, že za žádost o nahlédnutí do spisu považuje judikatura i žádost o poskytnutí kopie celého správního spisu. Pokud tedy žadatel žádá o kopii celého spisu, nepoužije se postup dle InfZ, ale je třeba postupovat dle § 38 správního řádu. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2018, č. j. 7 As 124/2017 shrnul, že (cit.):

„Vedle již zmiňovaných zákonů uváděných příkladmo v poznámce pod čarou přiznala judikatura povahu zvláštní komplexní úpravy poskytování informací mimo jiné i úpravě nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 – 100, ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 – 78, nebo ze dne 27. 6. 2012, č. j. 9 Ans 7/2012 – 56). Judikatura rovněž dovodila, že žádá-li žadatel (včetně účastníka řízení) o zaslání kopie celého spisu, jde podle obsahu o žádost o nahlédnutí do spisu podle § 38 správního řádu, a je proto třeba postupovat v režimu tohoto ustanovení jako zvláštní úpravy ve smyslu § 2 odst. 3 informačního zákona (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78, nebo ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012 - 23). Právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (a nově též podpůrci podle § 45 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku); jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob nebo veřejný zájem. Nespadá-li daná osoba pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu, může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu, podle informačního zákona, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková konkrétní informace, o kterou sama požádá; široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu se zde neuplatní (více viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106).“

Pokud tedy žadatel požaduje kopii celého správního spisu, lze takové podání vyhodnotit jako požadavek na nahlížení do spisu a postupovat dle ustanovení správního řádu.

Avšak v případě, že žadatel požaduje poskytnutí konkrétní informace ze správního spisu zasláním kopie listiny, uplatní se plně režim pro vyřízení žádosti stanovený v InfZ.

Ze žádosti žadatele vyplývá, že nežádal o nahlédnutí do správního spisu, ale požadoval formou kopie poskytnutí konkrétní informace ze spisu; založil tak právní režim dle InfZ a je nutné žádost vyřizovat v intencích InfZ. Požadavek na prokázání právního zájmu je pak nad rámec InfZ, protože InfZ nepodmiňuje poskytnutí informací odůvodněním žádosti.

V posuzovaném případě tak žadatel nesplňuje podmínky § 38 odst. 1, 2 a 4 správního řádu, současně nežádá o poskytnutí kopie celého správního spisu, ale pouze o konkrétní dokument z tohoto spisu, a tudíž žádá o poskytnutí informace v režimu InfZ.

Krajský úřad považuje žádost žadatele o poskytnutí předmětné informace za jednoznačně podanou v režimu InfZ. Postup povinného subjektu při vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace nebyl v souladu s InfZ, jelikož žadatel výslovně žádal povinný subjekt o konkrétní informaci formou poskytnutí kopie, správní řád v posuzovaném případě tedy není ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou, není tak tedy dán věcný ani právní důvod tuto žádost o poskytnutí konkrétní kopie dokumentu ze správního spisu kvalifikovat jako žádost o nahlédnutí do spisu a omezovat ji § 38 správního řádu.

Co se týká námítky žadatele, že je třeba rozlišit právo náležející určité předem definované skupině osob ve smyslu stavebního zákona od obecného práva vyplývajícího z InfZ, které podléhá omezením stanoveným pouze zákonem, krajský úřad uvádí, že InfZ představuje sice normu obecnou, což však nevylučuje, aby určité otázky pro určité subjekty a právní vztahy byly řešeny v jiných právních předpisech. InfZ představuje nejobecnější nástroj, jehož pomocí může žadatel informace získat. Nejedná se však o nástroj univerzální, kterým lze nahradit konkrétní postupy obsažené ve zvláštních předpisech. Právo na informace není bezbřehé a neumožňuje získat jakoukoli informaci.

Stavební zákon nemá komplexní charakter, neobsahuje úpravu náležitostí žádosti, lhůt pro vyřízení, opravných prostředků apod., a není tak zvláštní úpravou ve vztahu k InfZ. Nelze konstatovat, že stavební zákon je zvláštním právním předpisem upravujícím poskytování informací, který by vylučoval dle § 2 odst. 3 InfZ aplikaci tohoto zákona.

Povinný subjekt v odůvodnění svého rozhodnutí poukazuje dále na ustanovení § 168 odst. 2 stavebního zákona, které stanoví zvláštní podmínku pro poskytnutí informace - kopie dokumentace stavby - nad rámec InfZ. Uvedené ustanovení stavebního zákona je třeba i při postupu podle InfZ respektovat. Pokud žadatel požádá o kopii listiny z dokumentace stavby, musí tak splnit i další speciální podmínku pro poskytnutí informace stanovené ve zvláštním zákoně, v § 168 odst. 2 stavebního řádu, podle nějž lze kopie poskytnout se souhlasem toho, kdo dokumentaci pořídil, případně se souhlasem vlastníka stavby, již se dokumentace týká. Právo na konkrétní informaci ze správního spisu v režimu InfZ je třeba chápat úžeji, než právo účastníka řízení, v němž byl správní spis veden. Pokud se omezení pro poskytnutí kopie listiny z dokumentace stavby vztahuje na účastníky stavebního řízení, vztahuje se rovněž na žadatele o poskytnutí informace podle InfZ.

Ustanovení § 168 odst. 2 stavebního zákona je tak speciální normou vůči obecnému postupu podle InfZ, tak se ostatně i vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-91, kde je mj. uvedeno, že je v zásadě možné, aby zvláštní zákon stanovil speciální důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle InfZ. Výčet důvodů pro odmítnutí žádosti uvedený v InfZ proto není vyčerpávající.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu 2 As 256/2017-48, na který poukazuje žadatel ve svém odvolání, pokud však osoby uvedené v § 168 odst. 2 stavebního zákona požadovaný souhlas žadateli neudělí, stavební úřad nemůže automaticky odepřít pořízení kopie dokumentace, ale musí posoudit, o jakou část dokumentace stavby se jedná, z jakého důvodu žadatel tak činí, zda je tento důvod poskytnutí dostatečně důležitý v porovnání s možnou hrozbou zneužití dokumentace a dotčení právem na vlastnictví pořizovatele dokumentace či vlastníka stavby. Krajský úřad pro úplnost dodává, že uvedený rozsudek se však vztahuje na žadatele v pozici účastníka řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu. Navíc v režimu InfZ je požadavek na prokázání právního zájmu nad rámec InfZ, protože InfZ nepodmiňuje poskytnutí informací odůvodněním žádosti.

Ačkoliv krajský úřad nevylučuje možnost, že by informace požadovaná žadatelem mohla být odmítnuta na základě § 168 odst. 2 stavebního zákona, nemůže krajský úřad toto adekvátně prověřit, jelikož nemá všechny informace potřebné k adekvátnímu přezkumu; nemá k dispozici příslušné informace, o něž se řízení vede, ze spisového materiálu ani nevyplyvá, kdo dokumentaci pořídil, případně kdo je vlastníkem stavby, které se dokumentace týká.

Krajský úřad v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu na základě odvolání žadatele přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a došel k závěru, že odvolání žadatele je důvodné a postup povinného subjektu při vydání rozhodnutí o odmítnutí

žádosti o poskytnutí informace nebyl v souladu s InfZ, když povinný subjekt požadované informace odmítl na základě ustanovení § 2 odst. 3 InfZ, při současné absenci dostatečného odůvodnění aplikace jím zvoleného ustanovení InfZ.

Vzhledem k výše uvedenému krajský úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku

Toto rozhodnutí o odvolání je konečné a dle § 91 odst. 1 správního řádu se proti němu nelze dále odvolat.

V Jihlavě dne: 17. 12. 2020

Vypraveno dne: 17. 12. 2020

Otisk úředního razítka

Mgr. Veronika Říhová Obdržálková
referent odboru sekretariátu hejtmána

Rozdělovník

obdrží doporučeně (na dodejku):

obdrží prostřednictvím datové schránky a doporučeně (na dodejku) společně se spisem:

Městský úřad Humpolec, stavební úřad, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec

Městský úřad Humpolec

STAVEBNÍ ÚŘAD

Horní náměstí 300, 396 22 HUMPOLEC

Č. j. MUHU/45753/2020/Jn s.z. STAV/10396/2020/I

Humpolec 13. listopadu 2020

Vyřizuje: Ing. Martin Janák/tel.: 565 518 107

E-mail: martin.janak@mesto-humpolec.cz

žadatel:

Ing. Petr Machek,

POSKYTNUTÍ INFORMACE podle zákona č. 106/1999 Sb.

V souladu s § 2 zák. č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím a na základě žádosti žadatele ze dne 09. 11. 2020, stavební úřad MěÚ Humpolec poskytuje tyto informace:

1. *Žádám o poskytnutí kopie územního rozhodnutí o umístění stavby vydané Městským úřadem Humpolec dne 28.5.2018 č.j. MUHU/12992/2018/Jn.*

Kopii tohoto rozhodnutí zasíláme v příloze.

2. *Žádám o poskytnutí kopie projektové dokumentace schválenou v řízení uvedeném v bodě 1, a to pouze v části řešící dopravu v klidu. V tomto směru mám za to, že právě tato část projektové dokumentace nemůže ohrozit zneužití jiných práv a proto s odkazem na dosavadní judikaturu by mělo být možné tuto část vydat. Pokud doprava v klidu řešena není, tímto žádám o potvrzení informace, že doprava v klidu v projektové dokumentaci řešena nebyla*

Tuto informaci Stavební úřad MěÚ v Humpolci neposkytuje, s odkazem na vydané rozhodnutí o odmítnutí č.j. MUHU/44704/2020/Jn s.z. STAV/10396/2020/I.

3. *Žádám o kopii dokumentu, jímž město Humpolec udělilo souhlas s umístěním stavby pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby návštěvnického centra v areálu Pivovaru BERNARD ve shora uvedeném územním řízení.*

Kopii tohoto souhlasu zasíláme v příloze.

4. *Žádám o poskytnutí informace, zda město Humpolec, jakožto účastník řízení, podalo námitky do územního řízení č.j. MUHU/12992/2018/Jn, a poskytnutí kopie takových dokumentů. Pokud nepodalo, tímto žádám o potvrzení této skutečnosti.*

Tato informace je zřejmá z poskytnutého územního rozhodnutí č.j. MUHU/12992/2018/Jn, odkazujeme tak na tento dokument.

5. *Žádám o poskytnutí informace, zda město Humpolec, jakožto účastník řízení, podalo námitky do stavebního řízení sp. zn. STAV/17697/2018/HU, č.j. MUHU/53124/2018/Hr a poskytnutí kopie takových dokumentů. Pokud nepodalo, tímto žádám o potvrzení této skutečnosti.*

Opět odkazujeme na dokument vedený pod č.j. MUHU/53124/2018/Hr, kde je požadovaná informace uvedena.

Závěrem tohoto dopisu bych Vám, jako zastupiteli, rád ozřejmil výklad některých právních předpisů na úseku územního rozhodování a stavebního řádu.

Vyhláška č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území, v části třetí, stanoví požadavky na vymezení pozemků a umístění staveb na nich. Mezi těmito je i požadavek, který vyplývá z § 20 odst. 5 písm. a) tj. *stavební pozemek se vždy vymezuje tak, aby na něm*

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu podat odvolání. Odvolání se podává Krajskému úřadu Kraje Vysočina prostřednictvím Městského úřadu Humpolec – stavební úřad, do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Ing. Martin Janák
referent stavebního úřadu
Městského úřadu Humpolec

Obdrželi:

Petr Machek

Na vědomí:

MĚSTO Humpolec – místostarosta Ing. Vlastimil Brukner, Mgr. Aneta Slavíková - mluvčí

Městský úřad Humpolec

STAVEBNÍ ÚŘAD

Horní náměstí 300, 396 22 HUMPOLEC

Č. j. MUHU/44704/2020/Jn s.z. STAV/10396/2020/I

Vyřizuje: Ing. Martin Janák/tel.: 565 518 107

E-mail: martin.janak@mesto-humpolec.cz

Humpolec 13. listopadu 2020

žadatel:

Ing. Petr Machek,

ROZHODNUTÍ

Stavební úřad Městského úřadu Humpolec (dále jen „stavební úřad“), jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), posoudil žádost kterou podal **Petr Machek**, dále jen „žadatel“) o poskytnutí informace a rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ, takto:

- žádost žadatele ze dne 09. 11. 2020 se v bodě č. 2 odmítá.

Odůvodnění

Dne 09. 11. 2020 podal žadatel uvedený výše, žádost o poskytnutí informací dle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a to v bodech 1 – 5. Všechny body této žádosti byly žadateli poskytnuty, vyjma bodu č. 2 s následujícím odůvodněním.

Žadatel v bodě č. 2 žádá o poskytnutí kopie projektové dokumentace, schválené v územním řízení pod č.j. MUHU/12992/2018/Jn, v části řešící dopravu v klidu. Zákon č. 106/1999 Sb, lze aplikovat pouze tehdy, pokud zvláštní zákon neupravuje poskytování informací jiným způsobem. Právě to vyplývá z § 2 tohoto zákona, kde povinnost poskytovat informace se nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování.

Zvláštním zákonem pro tyto účely lze považovat zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, a to konkrétně v § 168 odstavce 2, kde se uvádí: „vedení spisové služby a nahlížení do spisu se řídí ustanoveními správního řádu a zvláštního právního předpisu. Kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká.“ Požadované kopie informací, kterých se žadatel domáhá, byly předloženy v rámci správního řízení dle stavebního zákona, a protože nebyl žadatelem doložen souhlas vlastníka stavby, ani toho kdo dokumentaci pořídil, nemůže stavební úřad, jakožto povinný subjekt, požadovanou informaci poskytnout. /S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 22 Ca 551/2000/.

Dalším zvláštním zákonem se pak pro tyto účely rozumí i zák. č. 500/2004 Sb. správní řád, kde je v § 38 stanoveno kdo, a za jakých podmínek, může nahlížet do spisu /viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 A 158/2001-100/.

S ohledem na shora uvedenou judikaturu Stavební úřad Městského úřadu Humpolec neposkytuje informace v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a proto vydal výše uvedené rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu podat odvolání. Odvolání se podává Krajskému úřadu Kraje Vysočina prostřednictvím Městského úřadu Humpolec – stavební úřad, do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Ing. Martin Janák
referent stavebního úřadu
Městského úřadu Humpolec

Obdrží:

Petr Machek

Na vědomí:

MĚSTO Humpolec – místostarosta Ing. Vlastimil Brukner, Mgr. Aneta Slavíková - mluvčí